

HỘI THÁNH
VIỆT-NAM

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH
660 SOUTH THIRD STREET, EL CAJON, CALIFORNIA
MILTON WOODALL, PASTOR
PHONE: 449-6520

MỤC-SƯ
PHAN-THÀNH-BÌNH
ĐT. 714. 447-7404

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,

ÁNH-SÁNG cho đường lối tôi!"

Supplement to the Poster   Thi-thiên 119:105

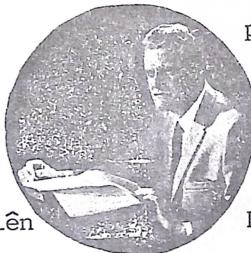
SỐ 15 * Chúa nhứt, ngày 18 tháng 4 năm 1976

GAY TỦ-THÂN CHẾT

Khi đọc lịch sử Hội - thánh đầu tiên, chúng ta thấy rằng đế-tài trung-tâm mà những Cố-đốc nhân đầu tiên làm chung cho người thế gian chính là sự kiện về Jésus Christ đã chết trên thập-tự giá, và đã sống lại từ trong kẻ chết. Hằng năm cứ đến lễ Phục sinh thì chúng ta mới được nghe một bài giảng về sự sống lại của Đáng Christ, nhưng trong sự giảng dạy của các sứ đồ đầu tiên, Thập-tự giá và sự sống lại vốn là đề tài thường xuyên của họ. Thập-tự giá và sự sống lại liên-kết với nhau chặt chẽ. Không có sự sống lại thi Thập-tự giá vô-nghĩa. Đem tách ra khỏi sự sống lại, thập-tự giá chỉ là một thảm kịch và một thất bại. Nếu bộ xương của Đáng Christ mục-nát trong phân mội, thì làm gì có tin-lành, sự tối-tăm của thế-gian sẽ thật là dày đặc, và sự sống trở thành vô-nghĩa. Tân-Ước trở thành một huyền-thoại. Cố-đốc-giáo chỉ là một câu chuyện hoang-đuồng. Nếu thế thi hàng triệu người đang sống và đã qua đời trở thành nạn nhân của một trò lừa-bíp.

NGƯỜI TA SẼ SỐNG LẠI CHẲNG?

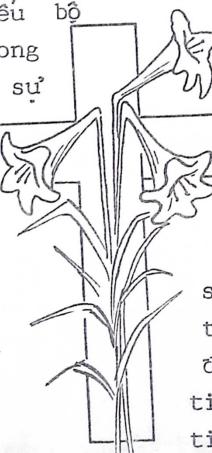
Thắc mắc lớn lao của mọi thời đại là: "Nếu một người chết, người ấy sẽ sống lại chẳng?" Chúng ta biết rằng phần đầu của câu hỏi ấy xảy ra như cõm buồm. Không cần

phải để chữ "nếu" vào đó. "Theo như đã định cho loài người phải chết một lần" (Hê-bô-rô 9:27) điều thắc-mắc chính là "người sẽ sống lại chẳng?"

Hỏi nhã-khoa-hoc, nhã-khoa-hoc không sao trả lời được. Tôi đã hỏi một số các khoa-hoc gia nhưng câu hỏi về sự sống sau khi chết, phần đông họ đều trả lời: "Nói thật thi chúng tôi không biết!" Khoa-hoc luận về những công thức và nhũng-trắc-nghiêm. Nhưng có một thế giới thuộc linh mà khoa-hoc không biết tí gi đến cả.

Vì nhiều khoa-hoc gia không tin là có sự sống sau khi chết, tác-phẩm của họ đây đây nhưng điều bi-dát-và bi-quan. Nhưng tác phẩm của William Faulkner, James Joyce, Ernest Hemingway, Eugene O'Neill, và của nhiều người khác nữa đều đượm vẻ bi quan, tăm-tối và thê-thảm.

Thật khác hẳn với Jésus Christ là Đáng đã phán rằng: "Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin Ta thi sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin Ta thi không hề chết. Người tin điều đó chẳng?" (Giăng 11:25,

26) Ngài lại phán: "Vì Ta sống thì các người cũng sẽ sống" (Gi 14:19) và nữa: "Các người tin Đức Chúa Trời, cũng hay tin Ta nữa" (Gi 14:1). Hy-

vọng về sự bất-tử của chúng ta chỉ căn cứ trên Đức Chúa Jésus-Christ mà thôi. Chớ không phải trên dục-vọng, nguyên-vọng, lý-luận hay bất cứ bản năng bất-tử nào. Tuy nhiên niềm hy-vọng về sự bất-tử được mặc-khai trong Đáng Christ đồng ý với tất cả những nguyên-vọng và bản năng cao cả ấy. Pascal đã nói rằng: "Con tim có những lý lẽ mà lý-trí không biết đến." Trong trường hợp Đáng Christ Phục-sinh, chúng ta có bằng chứng chẳng những của con tim mà cũng của lý-trí nữa.

Kinh-thánh luân về sự Phục-sinh của Đáng Christ như là một biến động có thể khảo-sát bằng những giác quan của thân-thể. Nó liên hệ đến cảm-mát, vì các môn đồ đã mục-kích Đức Chúa Jésus hiện ra nhiều lần trong cái cảnh tưởng măt-thay được. Có lúc Ngài hiện ra cho chỉ một môn-đồ nhưng cũng có lần cho hơn năm trăm người đồng thời trông thấy. Có người trông thấy Ngài một cách riêng rẽ, có người cũng thấy chung một lần. Có người thấy trong chốc lát, có người thấy cả một thời gian dài. Có người thấy từ xa, có người thấy gần. Có người thấy Ngài chỉ một lần, có người thấy nhiều lần. Sự Phục-sinh của Đáng Christ cũng liên-hệ đến đôi tai, vì các môn-đồ đã nghe Chúa Jésus nói chuyện. Biến động ấy cũng liên-hệ đến xúc giác vì Ngài bảo các môn-đồ hãy rờ Ngài để nhớ đó có thể kiểm chứng sự thực-tại bằng thân-thể của Ngài. Họ chẳng những trông thấy Ngài, đã rõ đến Ngài, mà cũng được bước đi với Ngài, chuyện trò với Ngài, ăn uống với Ngài và xem xét Ngài. Điều này khiến cho những sự xuất hiện của Đáng Christ Phục sinh không còn ở trong lãnh-vực áo-giác mà là trong lãnh-vực

sự-khiển băng xuống băng thịt có thể chung minh được.

Có một căn-bản sự-kiện lịch-sử cho đúc tin của chúng ta nói sự sống lại phần thân-thể của Đáng Christ. Nó còn có bằng chứng nhiều hơn băng cứ một sự kiện nào đã xảy ra vào băng cứ một thời đại nào.

Đức Chúa Jésus có thể trở về trời mà không cần có sự sống lại của thân-thể. Trước khi nhập thể, Ngài đã thuộc hưu trên trời mà không có một thân-thể, và lúc ấy Ngài đã là căn-nguyên của mọi sự sống. Tuy nhiên, một sự trở về trời như vậy sẽ không phải là một sự toàn thăng tú-thần. Nếu thế thì Sa-Tan đã đặc-thăng một phần nào.

Nếu chúng ta hiểu đúng đắn, thì sự chết không phải chỉ là không tồn tại nữa. Nó còn ảnh-hưởng đến nhân tính và sự liên-hệ của nó với thân-thể. Thân-thể mang án tú-hình cũng như nhân-tánh. Thân-thể cần phải được giải thoát khỏi tình-trạng hư-vong cũng như linh-hồn vậy. Duy nhõ sự sống lại của thân-thể mà sự chiến-thắng tú-thân mới có thể được trọn vẹn. Đây không phải chỉ nói riêng đến thân-thể của Đức Chúa Jésus, mà nó cũng bao hàm thân-thể của tất cả những người tin Ngài. Do đó chúng ta được giải-cứu tối-hậu khỏi sự chết thuộc thể, sự chết thuộc-linh và sự chết vĩnh-cửu. Vì chúng sự phán xét sự chết là toàn diện, nên sự cứu-rỗi khỏi hình phạt của sự chết cũng là toàn diện, bao hàm đủ mọi phường diện thuộc thể, thuộc-linh và vĩnh cửu.

Phao-Lô tuyên bố rằng: "Này là sự

mẫu-nhiệm tôi tò cho anh em: chúng ta không ngủ hết, nhường hết thảy đều sẽ biến hóa, trong giây phút, trong nháy mắt, lúc tiếng kèn chót, vì kèn sẽ thôi, kẻ chết đều sẽ sống lại được khô hay hư-nát, và chúng ta đều sẽ biến-hóa. Vâng, thế' hay hư-nát này phải mặc lây sự không hay hư-nát, và thế' hay chết này phải mặc lây sự không hay chết.

Khi nào thế' hay hư-nát này mặc lây sự không hay hư-nát, thế' hay chết này phải mặc lây sự không hay chết, thì được ứng-nghiêm lời Kinh-Thánh rằng: sự chết đã bị nuốt mất trong sự thắng. Hồi sự chết, sự thắng của mây ò đâu? Hồi sự chết, cái nọc của mây ò đâu?" (ICô - rinh-tô 15:51, 52, 54, 55).

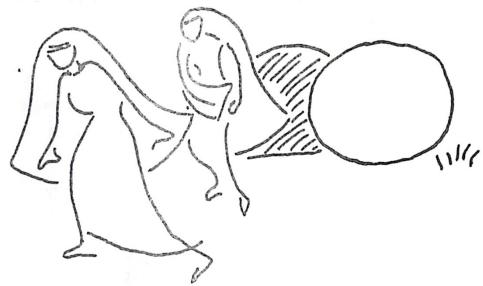
SỰ SỐNG LẠI CÓ CẨM THIẾT CHĂNG?

1.- Cơ-đốc giáo với tính cách một hệ-thống chân-lý sẽ sụp đổ nếu sự sống, lại bị phủ-nhận. Sự Phục sinh của Đức Chúa Jêsus Christ là những vân đá nên tang của đức-tin chúng ta. Như Phao-lô nói: "Nếu Đáng Christ đã chẳng sống lại, thì sự giảng dạy của chúng tôi raloong công và đức tin anh em cũng vô ích." (ICô-rinh-tô 15:14)

2.- Sứ-diệp Tin-lành, tức là tin vui về sự cứu-rỗi, có liên-hệ đến đức-tin nơi sự sống lại. Cùng với thập-tự giá, sự phục sinh là đê tái trung-tâm của các sứ đồ giảng dạy vào lúc khởi đầu kỷ-nguyên Cơ-đốc. Họ rao truyền về sự sống lại như là trung-điểm của Tin-lành. Đó là điều Phao-Lô nói: "Hồi anh em tôi nhắc lại cho anh em tin-lành mà tôi đã rao giảng và anh em đã nhận lây, cũng đúng vững vang trong đập áy, và nhớ đao áy, anh em được cứu rỗi, miễn là anh em giữ lấy y như tôi đã giảng cho; bằng không, thì anh em đâu có tin cũng vô ích. Vâng trước hết tôi đã dạy đồ anh em đều mà chính tôi đã nhận lành, áy là Đáng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh thánh; Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh-thánh." (ICô-rinh-tô 15:1-4)

3.- Kinh-nghiêm sự cứu-rỗi của mỗi cá nhân có liên hê đến đức-tin nơi sự

sống lại. Khi Phao-Lô đưa ra công-thức của đức-tin để được cứu, công-thức ấy tập-trung chung quanh niềm tin nơi sự sống lại: "Vậy, nếu miêng người xứng Đức Chúa Jêsus ra và long người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thi người sẽ được cứu; vì tin bởi trong long mà được sự công bình, còn bởi miêng làm chúng mà được sự cứu-rỗi". (Rô-ma 10:9,10).

VỊNH THAY

CHÚA SỐNG LẠI

Đức Chúa Jêsus phán: "Con người phải bị nộp trong tay kẻ có tội, phải đóng đinh trên cây thập-tự, và ngày thứ ba phải sống lại.... Ta là sự sống lại và sự sống, kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin ta thì không hề chết." (Lu-ca 24:7; Gi 11:25,26)

Jêsus chịu chết đã ba ngày,
Quả thật như lời, sống lại ngay.
Đất chuyển la lung! tung của mồ.
Linh canh khiếp sợ! Phách hồn bay.
Oai-quyền ma quỷ đều tan vỡ,
Sú mang Chân-Thân chẳng chuyển lay.
Chúa sống, mọi người tin cũng sống.
Sống đời, sống mãi, sống vui thay.

Mục-sư Lưu-vân-Mão.

*****
MUNG CHUA PHUC-SINH
*****

"Sao các người tìm người sống trong vong kẽ chết? Ngài không ở đây đâu, song NGÀI ĐÃ SỐNG LẠI." (Lu-ca 24:6)

- Thế là Chúa Jēsus đã chết rồi, đã chôn rồi. Nhưng người theo Chúa ngao-ngán lắc đầu, tuyệt-vọng nể nê, sợ hãi bao-trùm. Cõi giài nua...! Hy-vọng Ngài sẽ làm vua để giải cứu họ ra khỏi ách thống-trị của đế quốc La-mã. Kià, mỉa mai - Vương miện băng gai đang nấm trơ-trên bên gốc thập-tự giá loang lổ vết máu đã ngã máu nâu sậm. Hăng chủ đậm nét trên đầu cây thập-tự đập vào mắt những người qua lại "Người này là Jēsus, Vua dân Giu-Da" như tó thêm máu cho ánh mắt ché-riều và kéo dài cái biu môi ngao nghê.

Các thầy Té-le đã thi-hành xong thủ đoạn gian-ác. Người mang tên Jēsus đã bị đóng đinh trên thập tự giá, đã chết, nay thân xác đã nấm-gon trong mộ-mả. Thôi, thế là hết còn nghe nhưng lời cảnh cáo nhút nhát. Hết cõi sợ cái nhìn nghiêm khắc bộc rõ chân tướng giả dối qua lớp áo đạo đeo đeo được tôn trọng. Thôi, không còn sợ nhưng lời tuyên phán lâm bặt gốc cây cổ thụ lê-thói di truyền mà con cháu bám chắc, giữ kỹ. Người mang tên Jēsus, tự nhân là Con Đức Chúa Trời, là Đáng Cứu Thế đã chết rồi.

Đâu vây, các thầy Té-le vẫn chưa an-tâm. Lời Chúa Jēsus phán cũng mòn đồ Ngāi vẫn cõi vắng vắng bên tai họ. "Con người phải bị nộp trong tay kẻ có tội, phải đóng đinh trên cây thập tự, và ngày thứ ba phải sống lại." (Lu-ca 24:7) Phải sống lại - Phải sống lại - như ba nhát búa đập vào tâm tu, thúc tinh họ giữa cõi khoái trá.

- Hứ, lúa-bip - đám lấm - mòn-dò hán tới trộm xác rồi phao tin hán sống lại - Đâu có được - Thảo-luận - Kế-

hoach. Cuối cùng, một đội lính được cử tới niêm-phong cửa mộ, canh gác cẩn thận không cho ai bén mán.

Ngày thứ bảy nắng nở trôi qua. Anh hùng-dòng sấp lợ dạng. Bọn lính canh mệt mỏi lắc đầu, chán ngán cho cái tánh đa nghi, đa sự của các thầy Té-le và Pha-ri-si trong dân Do-thái.

Thỉnh lính đất rúng động dữ dội, hai vị thiên-thần hiện đến lấp hòn đá lấp cửa mộ. Bọn lính canh sợ-hãi hoảng hốt, bỏ chạy. Chúa Jēsus sống lại, bước ra khỏi mộ.

Sau khi Ngài sống lại, Ngài còn ở thế gian này 40 ngày. Ngài đã hiện ra cho nhiều người xem thấy. Ngài đã trò truyện, giảng dạy và ăn uống với các môn đồ.

Chúa Jēsus quả thật đã sống lại như lời Ngài phán. Sự sống lại của Chúa Jēsus không phải là sự đặc thắng của Ngài đối với những kẻ đã lập mưu giết Ngài. Mái là sự đặc thắng đối với Tử-Thân, đối với Ma-quí. Là bằng chứng quyền-năng của Ngài để cứu mọi kẻ tin.

Chúa Jēsus đã sống lại và hiện đang sống. Đối với chúng tôi, nhưng Cơ-Đốc nhân, Ngài là Đáng Cứu Thế, Là Đáng Chắn chiên hiên-lanh. Chúng tôi có sự vui-mừng và an-tâm. Vì Ngài sống, nên Ngài phán: "Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận-thế." Ma-thi-đ 28:20.

TIN-TỨC SINH-HOAT

* NHÀ THỜ VIỆT-NAM ĐẦU TIÊN

Cụ M.S Nguyễn Thiên-Sỹ, Chủ toạ Hội thánh Tin-Lành V.N. tại N.Hollywood, CA sẽ cử hành lễ Cung-hiến nhà thờ vào lúc 15 giờ ngày Chúa nhật 18.4.1976.

Xin chia vui cùng cụ Mục-sư và toàn thể con cái Chúa trong Hội Thánh North Hollywood.

